

12. augustil 2013 esitatud hagi — Gruppo Norton versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Marín Nicolás (Gruppo Norton S.r.l.)**(Kohtuasi T-427/13)**

(2013/C 313/56)

*Hagiavalduse keel: hispaania***Pooled**

Hageja: Gruppo Norton Srl (Carini, Itaalia) (esindaja: advokaat M. García Lirola)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Victoriano Marín Nicolás (Alcantarilla, Hispaania)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— teha otsus, kus asja sisulisest küljest lahendades rahuldatakse kaubamärgi registreerimise taotlus kõigi taotletud kaupade osas.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: Hageja

Asjaomane ühenduse kaubamärk: Kujutismärk „Gruppo Norton S.r.l.” kaupadele klassides 7 ja 9 — ühenduse kaubamärgi taotlus nr 10 169 753

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: Victoriano Marín Nicolás

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: Hispaania kaubamärk „NORTON HISPANO” kaupadele klassis 9

Vastulausete osakonna otsus: Rahuldada osaliselt vastulause

Apellatsioonikoja otsus: Jätta kaebus vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata

Väited: Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 5 rikkumine

19. augustil 2013 esitatud hagi — IOC-UK versus nõukogu**(Kohtuasi T-428/13)**

(2013/C 313/57)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Iranian Oil Company UK Ltd (IOC-UK) (London, Ühendkuningriik) (esindajad: *Solicitor* J. Grayston, advokaadid P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta, M. Gambardella, D. Sellers ja N. Pilkington)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada hagejat puudutavas osas nõukogu 6. juuni 2013. aasta otsus 2013/270/ÜVJP, millega muudetakse otsus 2010/413/ÜVJP, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT L 156, lk 10), ja nõukogu 6. juuni 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 522/2013, millega rakendatakse määrust (EL) nr 267/2012, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT L 156, lk 3); ning

— mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab seitse väidet, mis käsitlevad peamiste menetlusnõuete rikkumist, aluslepingute ja nende rakendusnormide rikkumist; õiguse olla ära kuulatud rikkumine; piisavate põhjenduste puudumine; kaitseõiguste rikkumine; ilmselge hindamisviga; proportsionaalsuse aluspõhimõtte rikkumine; võrdse kohtlemise ja diskrimineerimise keelu aluspõhimõtete rikkumine ning omandiõiguse rikkumine.

— Hageja leiab, et komisjon ei kuulanud hagejat ära ning see ei ole ühegi vastupidise asjaoluga põhjendatud. Peale selle ei ole nõukogu esitanud piisavalt põhjendusi. Hageja taotlusele minna põhjendustes süvitsi ning võimaldada dokumentidega tutvuda, ei ole veel vastatud, välja arvatud lühike kiri, milles teavitati taotluse kättesaamisest. Nende vajakajäämist tõttu on nõukogu rikkunud hageja kaitseõigusi, kellele ei ole võimaldatud nõukogu järeldustele tegelikult vastu vaielda, kuna hagejat ei ole neist järeldustest teavitatud. Lisaks sellele ei ole nõukogu andnud selgitusi selle kohta, et NIOC-i kaudne kontroll hageja üle tooks Iraani riigile kaasa majandusliku kasu, mis oleks vastuolus vaidlustatud otsuse ja määruse eesmärgiga. Hageja loetellu kandmise kohta antud põhjendustega seoses leiab hageja, et need ei ole piisavad või nende puhul on tehtud ilmselge hindamisviga. Pealegi tõendab üldine võrdlus loetellu kandmise otsuse eesmärkide ja selle vahel, milline on kõnealuse otsuse tegelik mõju hagejale, et see otsus on ebaproportsionaalne. Lõpuks on nõukogu rikkunud omandiõigust, kui ta võttis meetmed, mille proportsionaalsust ei ole võimalik kindlaks määrata.